

det Allerringeste ved Loven. Det er overladt til Communerne selv at anbrage paa Forandringen; men jeg er vis paa, at de fleste Communer ikke ville begynde derpaa, da Forholdene i og for sig ere ordnede overalt, og skulde de anbrage paa Næringsfattens Ophævelse, maatte de ogsaa have Grundtarten eller, som det i enkelte Kjøbstæder hedder, Grundskillingerne forandrede, thi saa blev der paa Grundtarten eller Grundskillingerne lagt en højere Afgift end tidligere, og den nuværende Grundtært er allerede nu meget forskjellig fra den oprindelige, idet de Eiendomme, som tidligere havde stor Værdi, hvor der dreves en bethdelig Næring, nu maaskee ere forandrede saaledes, at de ikke engang taale at bære den Grundtært, der fra gammel Tid er sat. Blev der altsaa nu gjort Paalæg paa Grundtarten for at indvinde, hvad der før kom ind ved Næringsfattens, vilde det blive en utaalelig Byrde for Mange.

Bjerring: Efter hvad den ærede sidste Taler anførte, skal jeg tillade mig at tilføie, at det kunde tænkes, at hvis denne Lov blev vedtagen, som den foreligger, vilde der fra enkelte Kjøbstæder blive rettet Andragender til Indenrigsministeriet om Tillæbelse til at ophæve Næringsfattens og fordele den paa anden Maade, paa Grundtært eller paa Formue og Leilighed. Der blev saa foretaget adskillige Arbejder, for at Slatten kunde opkræves af Grundtarten eller af Formue og Leilighed. Imidlertid kommer Indenrigsministeren i October og forelægger et nyt Lovforslag, som afhjælper den Mangel, som man ønsker at raade Bod paa, ad en ganske anden Veie. Det foretagne Arbejde var saa aldeles spildt. Det forekommer mig dog virkelig, at det vilde være formegent Hastværksarbejde nu at gaae ind paa Loven uden nyere Undersøgelse.

Nosenoer: Grunden til, at jeg begjærede Ordet, var nærmest for at gjøre nogle Modbemærkninger til, hvad den sidste ærede Taler i sit forrige Foredrag bemærkede, nemlig at denne Lov afgjor et vigtigt Principspørgsmaal. Jeg troer, at det er overseet, at Loven i det Hele kun er tilladende, og det forekommer mig ganske naturligt, at man overlader til den en-

kelte Communes Repræsentanter her, hvor der kun er Tale om at gjøre Forslag, at gjøre et saadant Forslag, hvis Sværtsættelse jeg ikke kan see vil medføre de store Vanskeligheder, som den næstsidste ærede Taler fremhævede, da jeg troer, at Sagen let kan ordnes derved, at det simpelthen bestemmes, at istedetfor den Deel, der nu falder paa Næringen, skal Halvdelen lægges paa Grund og Halvdelen paa Formue og Leilighed eller hvilket andet Forhold, man vil. Jeg troer ikke, at Forberedelserne til den paatænkte Forandrings Gjennemførelse ville medføre saamange Vanskeligheder, at man derfor kunde hente nogen uafviselig Hindring mod at gaae ind paa Lovforslaget; men iøvrigt skal jeg ikke nægte, at jeg efter de Udtalelser, jeg har hørt fra den ærede 4de Landstingsmand for 2den Kreds (Kirck), er bleven rokket noget i den Tro, jeg havde tidligere, at det var et hos Kjøbstadbeboerne almindeligt næret Ønske, at denne Lov kom frem. Jeg er gaaet ud fra den Forudsætning, at Lovforslaget støttede sig til et i Kjøbstæderne almindeligt næret Ønske om at kunne ordne Skatteforholdet saaledes, som her stilles i Udsigt.

Brajch: Jeg har ligesom den ærede sidste Taler meent, at Næringsfattens Ophævelse er et i Kjøbstæderne almindeligt Ønske, og jeg tillader mig at troe, at naar den ærede 4de Landstingsmand for 2den Kreds (Kirck) er af en modsat Mening, saa ligger det i de ganske særegne Forhold paa det Sted, hvor han opholder sig. Som en sandsynlig Følge af Næringsfattens Ophævelse formener han, at der vil stee et forøget Paalæg paa Grundtarten, der maaskee under de nævnte stedlige Forhold vilde være en obiens Basis for en forøget Beskatning. Den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kreds (Bjerring) har meent, at det var mindre tilraadeligt at gaae ind paa nærværende Lovforslag, fordi det sandsynligviis vilde have tilfølgende, at der blev foretaget en heel Deel Forarbejder til Omsligningen, og dette Arbejde kunde blive frugtesløst, naar Indenrigsministeren muligen til October fremlagde et omfattende Lovforslag i samme Retning. Hvis man havde Ministeriets Udtalelse for, at der virkelig i næste Session vil blive forelagt